

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 133.

Ottende Session.

39te Møde.

Onsdagen den 28de Januar.

(Forts.)

Lehrmann (fortsat): Et andet Spørgsmaal er, om den er bleven foreslaaet i en hensigtsmæssig Retning. Men kaster man et Blik paa Kortet, vil man finde, at den netop vil komme til at gaae over Jyllands bredeste Landstrøg, altsaa over et Landstrøg, hvor Samfærsele saavel med det indre som med det ydre Land er meest nødvendig, og jeg troer altsaa, at her er Noget, der taler for Retningen. Tager man endvidere Hensyn til, at den sættes i Forbindelse med Jyllands tre folkerigeste Kjøbstæder, der ere af den Betydning, at de udføre imellem $\frac{1}{5}$ og $\frac{1}{6}$ af hele den Kornproduction, der fra Kongeriget affættes til Udlandet, saa synes mig dog virkeligt, at Retningen ogsaa i denne Henseende er hensigtsvarende. Jeg tvivler ingenlunde om, at en Længdebane vil komme; naar først Jværbanen er tilstede, vil en Længdebane i Tiden blive nødvendig. Jeg troer tillige, at Jværbanen ingenlunde vil præjudicere Længdebansens Retning; jeg mener, at netop ved at benytte Jværbanen vil man faae en Erfaring at støtte sig til om, hvor de bedste og beleiligste Punkter ville blive for Længdebanen. Jeg troer saaledes, at Enhver, der ønsker at fremme Jyllands Opkomst, og som ei agter at udhale det, der i saa lang Tid har været et fælles Duffe, til en vis Fremtid, kan med Rolighed slutte sig til Uendningsforslaget under Nr. 7, hvorpaa Regjeringen har erklæret at

ville gaae ind; ligesom jeg selv finder at kunne stemme derfor uden mindste Betænkelighed.

G. Winther: Der er kun een Omstændighed, der har kunnet bevæge mig til at komme frem med et Par Ord nu, efter at Discussionen er kommen saa langt frem, og det er den Besskyldning, der er rettet imod dem, som kunne agte at stemme mod Uendningsforslaget under Nr. 7. Man har sagt, at de, der stemme herimod, forhindre os i at faae en Jernbane i Jylland. Man har endog sagt, at de, som stemme derimod, ønske ikke nogen Jernbane i Jylland. Hvad mig angaaer, saa er der naturligviis Ingen, som mere end jeg ønsker, at der skal blive en Jernbane i Jylland; men der er en Omstændighed, som gjør, at jeg ikke kan stemme for Forslaget under Nr. 7, det er den Plan, der, som det forekommer mig, nu tydeligt skinner igjennem at være tilstede hos Regjeringen eller idetmindste hos dem, der støtte Regjeringen her i Thinget, og navnlig Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad). Det forekommer mig, at nu er det blevet temmelig klart, at enten vil Regjeringen have, at der skal bygges blot Jværbaner i Jylland, men aldrig nogen Længdebane, eller ogsaa, naar man vil komme til en Længdebane, skal denne absolut gaae igjennem Distskens Kjøbstæder. Begge Dele anseer jeg for skadelige for Landet; og jeg vil sige: skulde der aldrig komme nogen Længdebane i Jylland, er det min Overbeviisning, at man har skadet Jylland saameget, man kan, i materiel Henseende. Jeg skal aldeles henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (H. Hage)